

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῆς ἐπανάδου τοῦ Λειψάνου Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου τρία.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον διηγούμενον, δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα, τὸν φωστήρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέοντα, ρεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς καρδίας, μακαρίζωμεν γνησίως, Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον.

Αἱ πορεαὶ σου ὄφθησαν, ἐν θαλάσῃ Ἀπόστολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμεναι, ἀπορριφεῖς γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς Δύσιν ἐξέδραμες, ἐξ Ἐφῶς εὐκλεῶν, ἐπομένων μαρτύρων σοί, ἐκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότη τῶν πάντων, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσει, θαυμασίαις ἡγίασας, καὶ πρὸς νῆσον ἔφθασας τῆς Λιπάρεως, μύρα πηγάζων ἀοίδιμη, καὶ πάθη ἀνίατα, θεραπεύων καὶ σωτήρ, τῶν ἐκεῖσε γενόμενος, καὶ προσφύγιον, καὶ προστάτης καὶ ῥύστης πρὸς τὸν πάντων, Βασιλέα καὶ Σωτήρα, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Τίτου τρία

Ἦχος σημεῖωσιν

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων θεότητα, τὴν πολύθεον θάλασσαν, ἐθνῶν διετάραξας, καὶ γαληνοτάτους, μάκαρ πρὸς λιμένας, τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθείας σὺ ἐγκαθώρμισας, ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν ἀπειλήφας, δυσωπῶν τὸν φιλόρθωτον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεαῖς ἀναλάμψεσι, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, ἡλίω φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλω θεῖω Τίτε, καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας, διὸ σὲ μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμενος, ἀρραγῆς ὡς θεμέλιος, ἐν ἧ ἑστερέωτο, ὀρθοτάτη πίστει, τῆ οἰκοδομία, ἐπωκοδόμησε πιστούς, τῆς οὐρανοῦ θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος, ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τοῦ Παύλου συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἢ παράκλησις.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἔστησας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημα, πολυχρόνιος νεκρός, καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνα ζῶσι, προνοία τοῦ σοῦ Διδασκάλου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τοῦ Ἁγίου Τίτου

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου θεοκήρυκος, φοιτητῆς γενόμενος, καὶ μνηθεὶς τὰ θεία παρ αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν, τὴ αἴγλη τῶν λόγων σου, ὅθεν

εις τὰ πέρατα διέδραμες, Απόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ὃν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὃν ἔτεκες, οἰκτιρῆσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν, καὶ τὴ μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρα τῆς δίκης ἄκρα ἀγαθότητι.

Ἀπολυτίκιον ᾠδὸς γ'

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν...

Θεοτοκίον ᾠδὸς γ'

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο, ποίημα Θεοφάνους ἀμφοτέρω.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου. οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

ᾠμοὶς γεραίρω τὸν καλὸν μου προστάτην.

Ὦδὴ α' ᾠδὸς δ'

Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου

Ἐπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἢ πέτρα ἀνέδειξεν, ἐν ᾧ ἐδομήσατο, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, Βαρθολομαῖε, Απόστολε θεόπτα, ὅθεν σὲ γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μουδύσας σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, σοφίαν εὐράμενος, τὴν ἐνυπόστατον, ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίσας τὰ πέρατα, θείοις διδάγμασιν.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ταῖς θείαις προστάξεσι καταπειθόμενος, καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἑφῶας, Απόστολε ἔφθασας, καταφωτίζων αὐτήν.

Θεοτοκίον

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ἐκ Κόρης θεόπαιδος ἀποτικτόμενος, ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιὰ ὑποστάσει δέ, Θεομακάριστε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἔχων Ἀκροστιχί. ταύτην.

Παύλου μαθητὴν Τίτον ὕμνῳ προφρόνως.

ᾠδὸς καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χάρις σε, τοῦ Πνεύματος κήρυκα, θεῖον Απόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα, ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, Τίτε ἀοίδιμε.

Ἀυγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας, ὡς ἥλιος πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς, ἅς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἀμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Ἐπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ παῦλος ὁ πάνσοφος, σὲ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφήτην, καὶ πίστεως κήρυκα, Τίτε θεσπέσιε.

Θεοτοκίον

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης Θεόνυμφε, ὃν ἰκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει, σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

ᾠδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους

Ἰσχυρὰν παράκλησιν σε εὗρον, καὶ φῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνη συνεχόμενοι, καὶ ἀθείας ζόφωσιν, φρενοβλαβῶς περικείμενοι.

Στόμα γεγονῶς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στόματος λύκου νοητοῦ, λαοὺς ἐρρύσω ἔωδοξε, προσαγαγῶν τῷ Κτίσαντι, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε αἰοίδιμε.

Γγλώσση σου πυρίνη καταφλέξας, τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικράν, κεχερσωμένας πάνσοφε, καρδίας κατενέωσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκεύασας.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι εὐδόκησε σαρκί, Παρθενομήτορ ἄχραντε, μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρέτην γνήσιον, Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωραινούση αὐτὴ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνωσίαν μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προστρεχόντων σοί.

Ἵλομανοῦσαν, ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνη θεία ἐκάθηρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις θεότητα, ἀπεδίωξας ἀγλύν, πολυθείας μακάριε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον

Ἁγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο, ὅθεν σὲ ὡς Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ, οὗ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε».

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

Ἦχος α'

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ

Ἡ κάθοδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἐορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε, ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. δ' Τὴν σοφίαν

Ὅσπερ ἄστρον ἡλίῳ συμπορευθεὶς, παναοίδιμε Τίτε Παύλω σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε, ἐν τῇ Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ θανάτου πάσιν, ἀδύτους κατέλιπες, θείας ὡς ἀκτίνας, τοὺς σοὺς πόνους καὶ λόγους, ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σὲ γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοώμεν σοί, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε, χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε,

ἀγλαόχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητον σκῆνωμα, χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε, χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

ᾠδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον

Ῥῆσις πέρας εἴληφε προφητικῆ, φῶς γὰρ εἰς ἔθνῶν περιποίησιν, ὁ θεηγόρος, ἐπορεύθη μαθητῆς, καταφωτίζων ἅπαντα, τὰ τῆς οἰκουμένης πληρώματα.

Αἶγλη φωτιζόμενος θεαρχικῆ, θείαν κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς καθωράθης λειτουργήσας προφανῶς, τῷ δι' ἡμᾶς παχύτητι, σώματος φανέντι Ἀπόστολε.

Ἵνα διαβάσεσιν ἀγιασθῆ, θάλασσα λιθίνη ἐν λάρνακι, ταύτη ἐπέβης, ἐξ Ἐώας πρὸς Δυσμάς, τὰς θαυμαστὰς κινήσεις σου, ὦ Βαρθολομαῖε ποιούμενος.

Θεοτοκίον

Ὡς τὸν ἀνερμήνευτον ὑπερβολή, πλούτου εὐσπλαγχίας κυήσασα, ἀνερμηνεύτως τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς τὴν ἁμαρτία Πάναγνε, θείαις δωρεαῖς καταπλούτισον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Θησαυρῶν ἐξ ἀκενώτων, ἀρυόμενος πάνσοφε, πενομένας φρένας, πλούτου ἀληθείας ἐνέπλησας, νεναρκωμένας καρδίας ἀνεζώωσας, ἀγνωσίας, διώκων ἀγλὸν παναοίδιμε.

Ἦ τοῦ Παύλου σὲ σαγήνη, τὴν προνοία τῆς χάριτος, σαγηνεύει Τίτε, μέλλοντα προθύμως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου ἔθνη πάμπολλα, ἀνεκλύσειν, ἀπάτης βυθοῦ πρὸς εὐσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ὡσπερ ἀρνίον, θείῳ Παύλῳ ἐπόμενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους θεηγόρε ἀπήλασας, τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη κατηδάφισας, καὶ ναοὺς Θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον

Ἦ Ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τοῦ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατάσκιον, ὡς χωρήσασα, τὸν Πλαστουργόν μακαρίζεται.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

ᾠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Τοὺς πόδας κτησάμενος, ὠραίους τῷ κηρύγματι, πάσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω, πάσιν εἰρήνην μάκαρ ἐκήρυξας, ἔχθρας παλαιὰς ἀλλοτριῶν, θείαις εἰσηγήσεις, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολε.

Ὁ λόγος σου ἴαμα, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν, ὄφεως ἰὸν θανατηφόρον, Βαρθολομαῖε, γῆ δὲ κατέστραπται, ἡ τῶν ἀσεβῶν προφητικῶς, ταῖς ἀναμοχλεύσεις, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Νεκρὸς πολυήμερος, ζῶν ἡ πηγάζων ἄφθονον, νότοις ἐποχούμενος θαλάσσης, Βαρθολομαῖε θείοις σὺν μάρτυσιν, ἄπειρα πελάγη διελθῶν, νήσω τῆς Λιπάρεως, προσωρμίσθης θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Κυρίως δοξάζω σε, Θεοῦ Μητέρα πάναγνον, Χαίρέ σοι κραυγάζων τοῦ Ἀγγέλου, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν, ξένον ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Νεμομένην ἔστησας, κακίας τὴν πληγὴν, τῶν ἔθνῶν μάκαρ τὰς ψυχὰς, τῷ νοστήμῳ ἄλατι, τῶν θείων

λόγων σου, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταῖς τοῦ Παύλου νεύσεσιν, ὑπέικων εὐμενῶς, σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὐρανόν, διατρέχεις πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος, Θεοκῆρυξ πανσεβάσμιε.

Ἰσουργὸν ὁμόθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρί, ἐκδιδάσκων οἷα σοφός, θεηγόρε ἔπεισας, τοὺς μετριόφρονας, τῶν εἰδώλων ἄπασαν, τὴν ἀπάτην ἀποκρούσασθαι.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

Ὡδὴ ς'

Τὴν θεῖαν ταύτην

Ἀκτὶς Ἥλιου τοῦ λάμπαντος τῷ κόσμῳ διὰ σώματος γέγονας, ταῖς σελασφόροις σου διδασκαλίαις Ἀπόστολε, ἐπιδιώκων νύκτα, πλάνης πολύθεον.

Λαοὶς Θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτράνωσας σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανιζόμενον διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Βαρθολομαῖε κῆρυξ, ἐθνῶν Ἀπόστολε.

Ὅδον τὴν θάλασσαν ἔσχηκας, καὶ τρίβους ἐφ' ὑδάτων πεποίηκας καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου, τούτοις τὰ ἴχνη ἐν Πνεύματι, ὡς Δαυὶδ προέφη, μάκαρ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον

Ναὸς τῆς δόξης γεγένησαι, καὶ πύλη τοῦ φωτὸς ἐχρημάτισας, Ὅρος κατάσκιον, τέρας Προφήταις ἀδόμενον, Παρθενομητορ Κόρη, Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ὁ Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σὲ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει, φωτοβόλον μάκαρ τὰς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσας.

Ναμάτων, ζωηρύτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, ρεῖθροις ἐνθέων δογμάτων, τοὺς χειμάρρους μάκαρ τῆς ἀγνοσίας, κατακλύζεις, καταρδεύων ἐθνῶν τὰ συτήματα.

Θεοτοκίον

Ὑμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σὲ πανύμνητε, τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον, ὄν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι».

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ὁφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένῃ, διδαγμάτων λάμπησι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμώντάς σε, Βαρθολομαῖε, Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Τίτου

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε μακάριε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοί, Μὴ παύση Πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτήρα καταγγείλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς θεότητος ἐχρημάτισας φίλος οἰκεῖος καὶ κληρονόμος, ὅθεν πίστει προσπίπτων, σὲ ἰκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παράσχῃς μοὶ ἄφεσιν, διώκων τὴν ἀχλυῶδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἐνδοξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμνήσαί σε, καὶ βοᾶν

σοι ἀπαύστως Ἀπόστολε, Μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῆ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχοι

- Ἴνα τρυγῶμεν ἄφθονον πιστοὶ χάριν,
- Βαρθολομαῖος εὐρέθη κεκρυμμένος.
- Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαῖε ἐφεῦρον πέμπτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι

- Ἴτω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτω βραχὺς τίτλος,
- Τούτου τελευτὴν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.
- Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐνὶ πέμπτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου καὶ Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

- Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας.
- Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε,
- Σπάσας τελευτῆς Ἐπιφάνιος μέθυ,
- Κεῖται τραπεῖς εἰς ὕπνον εὐθὺς τῷ κάρῳ.
- Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι
- Χριστοῦ, Ἰωάννη τε ὕμνον προσφέρω.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολομαίου

Ὦδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν

Μωρανθεῖσαν, τὴ κακία παναοίδιμε, τὴν ἀνθρωπότητα, νοστίμῳ ἅλατι, ἰάσω τῶν λόγων του, καὶ ψάλλειν ἔπεισας, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐρανὸς ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοητῶς, ὑψηλοτάτη φωνή, κηρύττεις ὡς ἔνθεος, μάκαρ Ἀπόστολος, ὃ κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑφαντὸν τῆς θείας χάριτος ἱμάτιον, μάκαρ ἐνέδυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν, κακία τοῦ ὄφους, καὶ ψάλλειν ἔπεισας, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Προστασίαν σὲ καὶ τεῖχος καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτήσαντες, Θεογεννήτορ ἀγνή, οἱ δούλοί σου πάντοτε, πίστει βοώμέν σοί, Χαῖρε γέφυρα, ἥ πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Μίαν θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτούς, πολυθέου μανίας ἀπήλλαξεν, εὐσεβῶς ἀνακράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένη τὴ ψυχὴ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, μαθητὰ καὶ μυστολέκτα τῶν ἀπορρήτων.

Ὡς ἀληθείας ὑπουργός, ψεύδους καθαιρέτης ἐφάνης, καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητής, διωγμούς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων ἔνδοξε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ Παμβασιλέως παρέστης, ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἰκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολομαίου

Ὡδὴ η'

Παῖδας εὐαγεῖς

Ῥεῖθροι προσκλυζόμενος ἐνθέοις, Ἐδὲμ ποταμὸς ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἄρδων τὴν ὑφήλιον, ταῖς διδασκαλίαις σου, καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι, καὶ κράζων, Τὸν Σωτήρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Λόγος ὡς θεῖον θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μνήσας σε, βέλος ὡς σωτήριον, κόσμῳ ἐξαπέστειλε, κατατιτρώσκων σύστημα, δυσμενὲς ἔνδοξε, καὶ σώζων τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταλάζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν θεῖον γλυκασμὸν ἀξιοθαύμαστε, θάλασσαν διέσχισας, τρίβον μετὰ θάνατον, ταῖς θεϊκαῖς δυνάμεσι προσπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀποντίστως πελάγη, σὲ δορυφοροῦντων, γενναίων ἀθλοφόρων.

Θεοτοκίον

Τοὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τίκεις καὶ μένεις ἀειπάρθενος, Λόγον γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, ὑπερβολὴ χρηστότητος, ᾧ πάντες κράζομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου

Ὁ αὐτὸς Εἰρμὸς

Ῥανίσιν αἱμάτων σου ἐσβέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον, νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἤλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε! Ἀπόστολε, διὸ σὲ ὡς θεράποντα θεῖον, τοῦ παμβασιλέως, Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν.

Ὅλος τῷ Θεῷ ἱερωμένος, καὶ θεῖαις ἠγλαϊσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διειτράνωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῥυσάμενον, τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς καθαρῶτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφώτισας τὴν ὑφήλιον, θείοις ἀμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε, καὶ ἀμαυρώσας ἔντασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ῥομφαία ἢ πάλαι στρεφομένη, τὰ νῶτα Παρθένε νῦν μοι δίδωσι, Λόγον ὅτι ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσι ταῖς φύσεσι κατανοούμενον, ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ δοξολογοῦσι, βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

Ὡδὴ θ'

Ἄπας γηγενῆς

Ἄγει ἑορτήν, τὴ μνήμη σου σήμερον, τῶν Ἀποστόλων χορός, μάρτυρες ἀγάλλονται, καὶ τῶν δικαίων πάντων τὰ πνεύματα, οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σὲ καταγεραίρομεν, καὶ βοῶμεν, Πάσης ἡμᾶς θλίψεως, μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι.

Τὸ διὰ Σταυροῦ, μακάριον ἔνδοξε, τέλος δεξάμενος, σύμμορφος γεγένησαι, τῶν παθημάτων τοῦ Διδασκάλου σου, καὶ κοινωνὸς λαμπρότατος, καὶ θείας δόξης ἀεὶ, σὺν Ἀγγέλοις τούτῳ παριστάμενος, καὶ ἀρρήτου φωτὸς ἀξιούμενος.

Ἡ πλησιφαῆς, καὶ εὖσημος μνήμη σου, ἡμῖν ἐπέλαμψεν, ἅπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ, ἐν ἣ παρακαλούμέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν, ἐναντίας πάσης περιστάσεως, ταῖς εὐχαίς σου ἡμᾶς ἐκλυτρούμενος.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα, Θεοκυῆτορ ἀγνή, στησον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν καταγιδα, παῦσον τὸν κλύδωνα, καὶ λογισμοὺς ὀχύρωσον ἐνθέοις ἄχραντε, τὰς καρδίας πίστει τῶν τιμώντων σε, προστασία ἡμῶν ἀκαταίσχυντε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ὅλην σου τὴν πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀγάμενος, καὶ ἀγάπην καὶ πεποιθήσιν, ἔλκει συνέκδημον ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς ἔθνεσι κηρύττων Ἀπόστολε, ὅθεν σὺν τούτῳ σὲ γεραίρομεν.

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια, ἀπελαύνεις θεία χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας πολιοῦχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγῆς καὶ οὐράνιος, Τίτε θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ὡς ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, φρουκτωρίας ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαιδρῶς ὠραῖσμένη, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, ἦν πίστει τοὺς τελούντας διάσωζε, Τίτε παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Σειρὰς τῶν πταισμάτων μου Ἀγνή διάλυσον, μεσιτεία σου πανάμωμε, λύσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου, τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατεύνασον, τοὺς μάτην πολεμούντάς με σύντριψον, σώσόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἑορτάζοντες πόθῳ, ἀνευφημούμέν σε πίστει, ἐξ Ἐώας γὰρ μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρεως, παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πορείαις ἄπασαν τὴν Ἐσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ Θεοκῆρυξ.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου Ὅμοιον

Μύστα τῆς θείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ἡμῖν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν βασιλείας.

Θεοτοκίον

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὃ Θεομῆτορ, ἀνυμνούμέν σε Κόρη, καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἄδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Θεῖον ἐπαφήκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθειᾶς, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ῥεῖθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθομένους σοί, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἦλιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις αἰδίμει, ταῖς ἐπὶ ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοί, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλά σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἐφᾶς ὀρμώμενος, σὺν μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε θεομακάριστε, ἐν ἡ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Θείαις ἀναλάμπουσι, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, ἠλίω φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλω θείω Τίτε, καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας, διὸ σὲ μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδιος Λόγος τοῦ Πατρός, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφορα κλήματα, ὑμεῖς ἔστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπὸν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον, Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Τίτε καύχημα, τῆς Κρήτης, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν...

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. α'

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ὁ Ἀπόστολος

Πρὸς Κορινθ. α' Ἐπιστ.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους...

Ζῆτει Κυριακὴ Δεκάτη

Εὐαγγέλιον

Κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος, Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου...

Κοινωνικὸν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.